Ч. 197. Пятниця 16-(3) вересня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за злоненям оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Около ческого сойму. — Наради в справі запомог рільничих для Галичини — Борба Туреччини з грецким патріярхатом.

Прагский „Tagbl." доносить, що після дотеперішних диспозиций конференциї угодові розпічнуть ся ві второк дня 20. с. м. в салї засїдань виділу краєвого. Можна однак припускати, що реченець той буде ще змінений, бо чеські радикали не іменували ще своїх мужів довіря а навіть ще не рішили ся, чи взагалї возьмуть участь в тих конференциях.

Минулого втірка розпочали ся у Відни в Міністерстві рільництва, під проводом управителя того міністерства Поппа наради в справі розділу півтораміліонової субвенциї, признаної правительством рільникам в Галичині з приводу заключеня торговельних договорів з балканьскими державами. В нарадах беруть участь: іменем галицкого Намістництва радник Шеліґовский, іменем краєвого Виділу др. Пілят, іменем „Сільского Господаря" посли др. Кость Левицкий і др. Евген Олесницкий, іменем Галицкого Рільничого Товариства кн. Чарторийский і п. Лісовецкий, іменем краківского „Рільничого Товариства" п. Чеч і Рачиньский, іменем „Kół-ok Rolnicz-их" п. Артур Целецкий, іменем „Рільничого Союза" пос. Ґлїбовицкий і о. Костецкий. Кромі того беруть участь в нарадах Міністер Галичини др. Дулємба та секцийні шефи Залєский і Ертель. — О скілько доси звістно, то др. Олесницкий подав за одинокий справедливий ключ розділу субвенциї дві рівні части. Оба заступники „Сільского Господаря" промавляли за уділенєм субвенциї лиш сему товариству, котре єсть одиноке руске в Галичині і за котрим промавляє єго широка орґанізация і визначна діяльність. — Голова рускoго клюбу др. Кость Левицкий і др. Олесницкий були вчера у бар. Бінерта в справі розділу відшкодовань за договори торговельні.

Межи грецким патріярхатом на Фанарі (грецке передмістє Константинополя) завела ся завзята борба, котра майже робить вражінє грізної ознаки надходячої війни. Межи грецким патріярхатом а болгарским екзархом веде ся вже від давна хоч тиха але завзята борба, бо екзархат перетягає де лиш може православні церкви на свою сторону, підчас коли патріярхат уважає ті церкви і належачих до них парохіян за грецкі, хоч би они й дійстно були болгарскі. Щоби раз тій борбі конець зробити, переперло турецке правительство в парляменті закон, котрий постановляє, що всюди належить церков до більшости громади а для меншостий буде правительство старати ся само побудувати церкви. Сему законови патріярхат опер ся рішучо, бо уважає ті церкви, які забрали Болгари, за грецкі. На дармо просив патріярх султана, щоби того закона не санкціонував, на дармо звертав ся до великого везира. Нічо не помогло. Тоді постановив патріярх скликати народні збори, щоби запротестували против такого поступованя правительства. В тій цїли видав він окружник до духовеньства, в котрім вихвалює навіть давне правлїнє за султана Абдул Гаміда і одно таке письмо післав також міністрови просьвіти Неджмединови, котрий прочитавши письмо сказав, що єго не приймає і на збори не позволить.

Мимо того патріярх рішив ся скликати збори, котрі складають ся: з 12 епископів синоду, 12 маючих вибрати ся митрополитів, з 8 членів сьвітскої ради і 3 сьвітских делєґатів з 81 епархій патріярхату, котрі висилають по

---

14)

Три пригоди
ШЕРЛЬОКА ГОЛЬМСА

(З анґлійского — Конана Дойлє).

(Дальше).

— Я гадаю, Ватзоне, — сказав Гольмс — що ти мене знаєш на стілько, що я не страшків син. Мимо того було би то на мою думку скорше глупотою як доказом відваги виставляти ся сьвідомо на грозячу небезпечність. Чи мож тебе огню попросити?

При тих словах закурив він собі циґаро, втягаючи єго успокоюючий запах з очевидним вдоволенєм в себе.

— Мушу оправдати ся, що в так пізній порі зайшов до тебе — говорив він дальше — а відтак мушу просити тебе о свого рода ласку, щоб ти менї позволив винести ся звідси через мур від города.

— Щож то все має значити? — спитав я.

Він витягнув свою руку а при сьвітлї лямпи побачив я, що два єго чиколонки мали здерту шкірку і кров з них ішла.

— Як видиш, то не розходить ся о якусь пусту видумку — запримітив він, усьміхаючись — противно, справа єсть така, що рука може на тім потерпіти. А твоя жінка дома?

— Нї, вийшла в гостину.

— Дійстно? То ти сам?

— Самісенький.

— То менї тим лекше поставити тобі предложене, щоби ти поїхав зі мною на тиждень на цїлеччину.

— Кудиж?

— О, куди небудь, то менї все одно.

То все виглядало менї дуже дивно. То вже зовсїм не на Гольмса подобало, щоби він без потреби вибирав ся на відпустку а в єго блїдім утомленім лици було щось, що показувало менї, що єго нерви суть в найвисшім степени роздразнені. Коли побачив, що я так на него видивив ся, мов би хотів спитати, спер лікті на колїна, зложив кінчики пальців до купи і зачав менї розповідати.

— Ти мабуть не чув нїколи про професора Маріярті? — спитав він.

— Нїколи.

— Тож то й є, що в тім містить ґеніяльність і дивота! — зачав він розповідати. — Чоловік той волочить ся по цїлім Льондонї а нїхто не чув нїчого про него. То надає єму визначного місця в лїтописях злочину. Кажу тобі, Ватзоне, з цїлою щиростию, що як би я міг триюмфувати над тим чоловіком, як би я міг всю людскість увільнити від него, то я би мав ту сьвідомість, що осягнув найвисшу цїль мого житя і був би готов присьвятити ся спокійному житю, далекому від всего. Отверто сказавши, прислуга, яку я в найновійших часах зробив шведско-королївскій родинї і францускій републицї, приспорила менї такої заплати, що я міг би сейчас вибрати собі спокійний спосіб житя, який відповідає моїй вдачі, і присьвятити ся зовсїм своїм хемічним слїдам. Але я не мав би, Ватзоне, спокою, не міг би ані на хвильку спокійно всидіти, на ту гадку, що нашими улицями волочить ся такий чоловік як той Маріярті а нїхто не важить ся станути з ним до борби.

— А щож він такого зробив?

— Він має дивну карієру за собою. Він походить з доброї родини, одержав знамените образованє і має феноменальну здібність до математики. Маючи двайцять один лїт, написав він розвідку о теориї біному, котра в цїлій Европі наробила дивовижі. Але той чоловік мав вже з роду, мабуть лежачу в єго крови пристрасть до злочину, котру єго незвичайна даровитість не то не держала в якихсь границях, але противно надавала їй ще більшої сили а передовсїм робила єї ще небезпечнїйшою. Довкола єго особи на місци єго діяльности виробила ся була цїла істория всяких темних чуток так, що він остаточно мусів покинути свою учительску посаду і осів в Льондонї, де приготовляв ся до офіцирских іспитів. Тілько знають всьо про него, але то, що я тобі тепер розкажу, то я вже таки сам вислїдив.

Ти чей знаєш, Ватзоне, що нїхто так добре не знає висший сьвіт злочинів як я. Отже вже від богато лїт впадало то менї в очи, що поза злочинцем мусить стояти якась сила, котра виступає всюди систематично і після певного пляну против закона а за то злочинцеви подає свою опіку. Раз враз в случаях найріжнїйшого рода, при вломах і инших крадежах, при убийствах, впадав я всюди на слїди тої сили а при цїлім рядї злочинів, що позістали

одному членсви. Отже щоби не допустити до зборів, правительство обсадило войском мало що не цілий Фанар.

Жандарми обсадили палату патріярха, улицями їздили кінні патрулї а в ріжних сторонах передмістя стояли сильні відділи войска. Мимо того до будинку патріярхату дістало ся яких 60 делеґатів і паріярх відкрив збори. Засїдане відкрив патріярх і зазначив, що Греки з радостию повитали заведене конституциї в Туреччині. На жаль пізнійші події, котрі нарушили основи рівности і свободи, завели всякі надії; відтак поступоване правительства, котре мішає ся у внутрішні справи церкви, змусили патріярха скликати народні збори. По короткій дискусиї принято внесене патріярха, щоби дальші наради зборів відложити до 30 с. м. Тимчасом патріярх буде вести переговори з правительством, щоби усунути ті перешкоди, які спиняють розвій церкви а котрі стоять в суперечности з законами.

По зборах, коли делеґати виходили з будинку патріярхату, арештовано 9 делеґатів. Патріярх вислав сейчас до міністра віроісповідань свого делеґата з просьбою о випущене делеґатів на волю, бо в противнім случаю замкне безпроволочно патріархат а ціла одвідчальність спаде на правительство. Міністер віроісповідань відповів на то, що не може відкликати нїякого із своїх заряджень, доки патріях не зрече ся скликуваня зборів. Всї арештовані будуть поставлені перед военний суд.

Новинки.

Львів, дня 15-го вересня 1910.

— **Є. Е. п. Намістник** виїхав вчера вечером в справах урядових на кілька днів до Відня. Пан Намістник виїхав в супроводі комісаря повітового дра Стефана Скржиньского. З причини виїзду пана Намістника відпадуть звичайні авдиенциї в неділю дня 18 с. м.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Намістник переніс повітового комісаря Тад. Хмелярского зі Львова до Рогатина, а концеп. практиканта Алекс. Ульма з Рогатина до Львова. — Кр. Рада шкільна перенесла заступників учителів в гімназиях: Стеф. Балея з руск. гімн. в Тернополї до філії руск. гімн. у Львові, Ад. Дрозда з IV до VII гім. у Львові, дра Вен. Фулїньского з VII г. до філії VII у Львові, Ґуст. Шуру з Теребовлї до IV гім. у Львові: — іменувала заступниками учителів між иншими: Ник. Яськова при філії руск. гімназиї у Львові і Йос. Лїскевича в рускій гімн. в Перемишли.

— **VIII кл. ранґи** признало Міністерство віроісповідань і просьвіти між иншими слїдуючим головним учителям семинарий учительских: Стан. Сроковскому в Тернополи, о. Йос. Раковскому в Заліщиках; о. Дамян. Лопатиньскому і Льв. Яворскому в женьскій семинариї учительскій у Львові.

— **IX кл. ранґи** признало Міністерство віроісповідань і просьвіти між иншими слїдуючим учителям шкіл вправ при учительск. семинариях: Ад. Більґерови в Тернополи, Пав. Банахови і Меч. Шефльови в Сокали.

— **Краєва Рада шкільна** затвердила вибір о. Ем. Константиновича на духов. члена гр. кат. обряду до окр. Ради шк. в Сяноцї; — призначила Вал. Гека, директора гім. в Теребовли на третого репрезентанта учит. званя до окр. Ради шк. в Теребовли і висказала признане за успішну працю в званю учительскім: Вас. Корецеви управ. 4-кл. шк. в Стрию, Ів. Дрогиничеви, упр. школи в Запитові львівского округа при нагоді перенесеня їх на власну просьбу в сталий стан спочинку.

— **Конференция управителів рільничих курсів.** В понеділок дня 12 с. м. відбула ся в ботанічній сали университетского будинку у Львові конференция управителів рільничих курсів з цілого краю. Цїлию наради було обговорене з професором дром Мих. Коцюбою ріжних фахових справ. Дра Коцюбу покликано недавно до краєвої Ради шкільної до виконуваня нагляду над наукою господарства в учительских семинариях, над рільничими курсами і шкільними городами. Наради отворив н. віцепрезидент кр. Ради шк. др. Дембовский, а відтак слїдувало кілька рефератів, виклад проф. дра Цесельского про рільничі курси і загальна дискусия. По полудни участники конференциї звіідали взірцеві городи а вчера з головою конференциї поїхали до Жовкви оглянути виставу а головно єї відділ рільництва і городництва.

— **Отворене господарскої вистави** в Кульчицях Шляхотских під Самбором уладженої заходом місцевої читальнї „Просьвіти“, взглядно єї голови о. Гординьского відбуло ся нині в четвер дня 15 с. м. Вистава потреває цілий тиждень.

— **Пси в полициийній службі.** Нема що казати, Львів цивилїзує ся на всї боки: з кождим днем прибувають єму злодії сьвітової слави тай хитрости тому й не дивота, що на круте дерево добирають крутий клин. Вже й Львові будуть тропити злодїїв та розбишаків псами як н. пр. в Берлинї або деинде у великім містї. Вчера привезено з Богородчан до львівскої полициї вівчарского пса званого „Тирас“, котрого будуть уживати до служба полїцийної. Поки що пішов „Тирас“ до школи на науку а як зложить іспит, то поступить „на первой чін“ — як сказали би в Росиї.

— **Холєра і чума.** З Відня доносять, що там був знов один случай занедужаня на холеру. Занедужав якийсь робітник, сокирник, котрий занятий був на складі Товариства парової плавби на Дунаю. Стверджено, що холеру в сім случаю занесено з Угорщини. Віденьскі власти санїтарні взагалі суть того переконаня, що холеру занесено до Відня на Дунаю з Румунії і Угорщини. Головним місцем сеї пошести єсть Могач, де холера вже так розширила ся, що позамикано всі школи публичні. — Впрочім прокидає ся холера на Угорщинї і в инших місцевостях. В Остригомі (Грані) якийсь робітник що напив ся води з Дунаю, занедужав серед проявів подібних до холери. Коло Пресбурґа помер також якийсь робітник на холеру. — В Петербурзі був, кажуть, в самій серединї міста один случай занедужаня на чуму. Характеристичне для российских відносин іменно же тої страшенної темноти, в якій живуть народи Росиї єсть, що з ріжних сторін надходять тепер вісти про бунти против лїкарів і антихолеричних заряджень.

— **Наука читаня і писаня для дорослих неграмотних** на городецкім передмістю у Львові розпочинаєть ся в неділю дня 18 с. м. о 3 год. по полудни. Курси для неграмотних сего передмістя провадить вже шестий рік тамошна читальня „Просьвіти“, яка завдяки безінтеретересовній і повній пожертвованя праці ем. управителя школи п. М. Савіцкого, може почванити ся нині великими успіхами на поли поборюваня неграмотности серед найбіднійших верств руского населеня. В сім році будуть відбувати ся на городецкім передмістю два курси рівночасно, а то один в читальнї „Просьвіти“ пл. сьв. Юра 5 а другий в школї ім. Бо-

---

невияснені, в котрих я особисто не давав нїякої ради, мусів я прийти до переконаня, що сю обставину треба приписати лиш тій силї. Цїлами лїтами працював я над тим, щоби відслонити ту заслону, яка єї вкривала і остаточно дійшов я до того, що міг знову взяти ся слїдити та іти по нитці, котра по тисячних блудних дорогах завела аж до славного математика, колишнього професора Маріярті.

То Наполеон злочину, Ватзоне. Половина всіх злочинів в сім сьвітовім листі і майже всі ті, котрі позістали не викриті, то єго діло. То ґеній, фільософ мислитель. У него мозок первого степеня. Він сидить не рушаючись як той паук посеред своєї сїти, але тота сїть розходить ся тисячами ниток а він відчуває, як задрожить кожда з них хоч би й як слаба.

Він сам робить мало, він лиш укладає пляни; але він має знаменито зорґанізованих помічників. Коли розходить ся о то, щоби виконати якийсь злочин, скажім на примір, викрасти якусь грамоту, ограбити якийсь дім, згладити зі сьвіта якогось чоловіка — то дають лиш знак тому професорови а ціле діло іде зараз в рух. Помічник може й попаде ся в руки полициї. В такім случаю не забракне нїколи гроший для забезпеченя єго особи або для оборони перед судом. Але тої верховодячої сили, в котрої службі дотичний стояв, не можуть нїколи зловити; на неї не паде ні найменший слїд підозріня. То був вислїд моїх доходжень і я ужив всеї моєї сили до того, щоби цїлу ту ціль викрити і знищити.

Але той професор обвів ся був довкола так хитро придуманим валом безпечности, що всі мої змаганя, щоби єго віддати в руки суду, показали ся надаремні. Ти знаєш, що я в силї виконати, мій любий Ватзоне, мимо того видів ся я по трох місяцях спонуканим признати ся, що я знайшов сим разом що найменше рівного собі духом противника.

Єго злочинна дїяльність вже не була в силї мене лякати, бо так дуже подивляв я єго хитрість. Але наконець допустив ся він таки малої необачности — лиш одної однісенької, зовсім малої — але тої вже вистало, бо я вже був добре на єго слїдї. Тепер вже була виграна по моїй стороні. Стоячи на тій точці, закинув я єму сїть на голову і все поступило так далеко, що тепер треба лиш ту сїть стягнути. До трох днів, т. є. до слїдуючого понедїлка, справа доспія до того, щоби до неї брати ся а професор з головними членами своєї ватаги знайде ся тоді в руках полициї. Буде то найбільший кримінальний процес сего столїтя, який вияснить більше як сорок загадочних доси случаїв а дїла тота спілка повисне на шибеници — але то розуміє ся, коли ані на годину скорше не возьмемо ся до дїла, бо в противнім случаю готові они ще в послїдній хвили вирвати ся нам з рук.

Отже як би то все дало ся було виконати без відомости професора, то все було би пішло гладко. Але до того був він занадто хитрий. Нїчо з того, що робив, щоби обмотати єго в сїтє, не позістало в тайнї для него. За кождий раз старав ся він вирвати голову з петлї і за кождий раз зловив я єго знову. Кажу тобі, мій любий, що як би удало ся описати докладно ту величаву що до зачіпки і оборони борбу, то она творила би кабінетовий кусень в лїтописях тайної полициї. Ще нїколи не підняв ся я до такої висоти і ще нїколи не залляв менї противник так горячого сала за шкіру. Він брав ся кріпко до мене а все-таки я бодай трошки єго перемагав. Нинї зрана пороблено послїдні приготовленя і до трох днів мало все закінчити ся.

— Отже нині, коли я сидів в своїй комнатї і роздумував над тою справою, відчинили ся двері і професор станув передо мною. Мої нерви можуть богато видержати, Ватзоне, але мушу признати ся, що мороз пішов менї по тїлї, коли я того чоловіка, котрим я в гадках тілько займав ся, побачив нараз живцем у себе на порозї. Сама єго поява не мала для мене нїчого несподїваного. Єсть то чоловік незвичайно високого росту і худий, єго круглаве чоло вистає далеко, а очи позападані глубоко. Він виголений гладко, блїдий та подобає на постника, притім в своїх чертах таки нагадує ученого. Єго плечі від богато духовної роботи згорблені а лице сильно похилене наперед, а голова хитає ся заєдно то в один то другий бік, що разом надає єму подоби нїби якоїсь гадини. Повен цікавости видивит ся він на мене своїми очима обведеними множеством зморщків.

— Розвій горішної части вашої лобини не зовсім відповідає моїм ожиданям — відозвав ся він наконець. — А то небезпечна навичка ховати набите оружиє до кишенї свого шляфрока.

Я, бачит, в тій хвили, коли він увійшов, нізнав велику небезпечність в якій знайшов ся. Для него був це лиш одинокий спосіб ратунку: зробити мене нїмим на віки. В одну мить виймив я револьвер із шуфляди і вложив до кишенї та придержував єго рукою.

(Дальше буде.)

риса Грінченка при ул. Дунін-Борковских ч. 30. Вписи на сї курси будуть приймати ся в льокалю читальнї „Просьвіти“ в недїлю 18 с. м. о год. 3 по полудни. Видїл читальнї просить отсею дорогою усїх, кому залежить на викорінюваню темноти з посеред нашого народа, аби звертали увагу неграмотних на сї курси і заохочували їх до науки. Співдїланє усїх є в тім случаю тим конечнїйше, що видїл читальнї не має евіденциї неграмотних, не може мати на них безпосередного впливу, а впрочім — як научив досьвід — многі неграмотні, дізнавши ся навіть о істнованю курсу, не записують ся часто тому, що не вірять в успіх науки, а инші прямо тому, що встидають ся в старшім віцї учити ся. Сих послїдних найбільше буває — на жаль — поміж мущинами з зарібної верстви, які лишаючи ся вічними неграмотними, не можуть, річ природна, через те знайти поплатнїйшого для себе занятя. Кождий отже, кому удасть ся наклонити такого темняка до науки грамоти, сповнить велике дїло. Тому нехай нїхто не пройде мимо приниженого зарібника, не спитавши єго, чи він грамотний та не вказавши єму дороги до просьвіти.

— **Самоубийство надучителя.** В суботу 10 с. м. о 6. год. вечером на черновецкім головнім двірци надучитель з Самушина Степан Костинюк всїв до поїзду, що відходив до Львова. Коли поїзд переїздив міст на Прутї, кинув ся згаданий учитель з поїзду, видко в намірі, щоби поїзд переїхав єго. Та поїзд переїхав єму лише пальцї на ногах. Тодї кинув ся він у Прут, але не впав у воду лише на сухе місце. Тут однак стремів чималий острий паль і нещасливий настромив ся на него. Стацийний уряд Жучка завізвав зараз пожарну сторожу і ратункове товариство, котре подало нещасному першу поміч і перевезло єго до краєвого шпиталю, до помер. Зараз по самоубийчім замаху заявив, що постановив відобрати собі житє ізза родинних невзгодин.

— **Конкурс.** Головний Видїл Товариства „Просьвіта“ у Львові розписує отсим конкурс на посаду вандрівного учителя сільского господарства. До обовязків вандрівного учителя буде належати: 1) Люстрация сільских господарств членів Товариства; 2) Подане інтересованим членам і читальням Товариства поученьь, вказівок і рад з обсягу сільского господарства на місци устно і писемно; 3) Ведене заводових курсів з обсягу сільского господарства для членів Товариства і людий вказаних Головним Видїлом; 4) Закладане, ведене і догляд досьвідних піль з ріжними штучними навозами, добірним збіжем і иншими господарскими ростинами і ведене досьвідів на пасовисках і сїножатях. Висші заводові студиї і знанє руської мови в слові і письмі конечні, а іспит кваліфікацийний учителя для низших рільничих шкіл пожаданий.

Платня і близші услівя після умови. Подання о надане сеї посади, заосмотрені в 1) метрику хрещеня на доказ віку, 2) сьвідоцтво заводових наук і відбутої практики, 3) опис житя (curriculum vitae) і 4) евентуальні вимоги компетента: належить вносити до Головного Видїлу Товариства „Просьвіта“ у Львові (Ринок ч. 10), найдальше до 30. вересня 1910 р. Львів, дня 12. вересня 1910. За Головний Видїл Товариства „Просьвіта“ у Львові: *Петро Огоновский* голова. *Др. Іван Брик* секретар.

† **Померли:** Йовина з Богачевских Стефанчук, жена пароха о. І. Стефанчука в Павельчи коло Станиславова, упокоїла ся дня 6. вересня с. р. в 40 р. житя. — Мариян Авдиковский, ц. к. ст. повітовий лїкар ветеринарний, помер по короткій недузї дня 5. вересня с. р. — Мелетий Боберский, студент II. р. теольоґії, помер дня 10. вересня в 21 р. житя. Причиною смерти покійника сталась нещаслива пригода підчас ґімнастики. Дня 22. червня виконував він в ґімнастичній сали на дручку оборот на руках, званий „великаном“, не зважаючи на то, що зелїзний дручок і долонї були вогкі. При замасї в долину, він упав на крижі на твердий поміст і наслїдком тяжкого потовченя стратив память, яку аж по довшім часї єму привернено. Але все таки власть в руках і ногах стратив цїлковито. Коли привезено єго на клїніку проф. Рідіґера, при помочи лучів Рентґена добачено, що мав зломаний хребетний стовп. Лїкарска штука не могла вже єго виратувати. Покійний задержав повну сьвідомість, але не міг анї пальцем рушити. Щодень аж до шкільних ферий за дозволом ректорату і проф. Рідіґера приходило до него по двох товаришів і від 8 год. рано до 8 вечером сповняли самаританьску службу коло нещасного. Похорон відбув ся оногди у Ваневича коло Самбора. — Мечислав Сроковский, польский поет, новеліст і повістеписатель, родом з Галичини, помер в Варшаві в 37 р. житя. — Василь Кучабский, люстратор львівскої ради повітової і властитель реальности, помер дня 12 с. м. в 50 р. житя. Покійник був головою читальнї „Просьвіти“ на жовківскім передмістю.

Телеґрами.

Відень 15 вересня. Дирекция Полудневої зелїзницї оголошує: З причини вчерашного зірваня переговорів розпочав ся сеї ночи межи год. 12 а 1 в ночи пасивний опір на всїх австрийских лініях. Поїзди спізняють ся значно. Пасивний опір дає ся відчувати навіть на руху особовім і поспішнім. На стациях Мацляйнсдорф, Інсбрук, Куфштайн, Триест, Любляна і инших брак місця. Управа зелїзниць постарає ся о доведенє переговорів до успішного кінця.

Брема 15 вересня. Тутешні візники ухвалили вчера вечером розпочати страйк.

Ню-Йорк 15 вересня. Йосиф Ротбарт, представитель товариства „Ротбарт“ в Франкфуртї над Меном, признав ся вже, що спроневірив в народнім торговельнім банку 100.000 дол.

Солунь 15 вересня. Тутешний комітет бойкотовий постановив заострити бойкот грецких товарів і знести всякі пільги; навіть в случаях, коли би прийшло до дипльоматичної інтервенциї, не буде вільно робітникам виладовувати грецкі товари. О тій ухвалї повідомлено всї турецкі порти.

Атини 15 вересня. Вчера король отворив промовою зборі народні. В отвореню взяв участь також і наслїдник престола. Офіцирский корпус був дуже сильно репрезентований.

Надіслане.

Курс львівский.

Дня 14-го вересня 1910.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	693·—	700·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	448·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	554·—	560·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	568·—	575·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	110.40
Банку гіпотечного 4½ прц. . .	99·—	99·70
4½% листи заст. Банку краєв. .	99·70	100·40
4% листи застав. Банку краєв. .	94·30	95·—
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	96·—	—·—
„ „ 4% льос в 41½ літ.	95·50	—·—
„ „ 4% льос в 56 літ.	92·80	93·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·80	98·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	99·50	100·20
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 К.	92·80	93·50
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	92·80	93·50
„ м. Львова 4% по 200 К .	93·—	93·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	108·—	118·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	62·75	66·75
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	38·40	42·40
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. . (Курс віденьский)	73·—	79·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	29·—	33·—
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·48
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок німецких	117·40	117·80
Долляр американьский.	4·80	5·—

За редакцию відповідає Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).